

Ali brez šale: kaplan z lilično nedolžnostjo se menda še za druge stvari „pobrigajo“, n. p. za razne stvari v „Marijini družbi“ in tamburaškem društvu, ki niso v zvezi z nikakoršnim „blagorom“. Torej liliča v kaplanski suknji, zamanj se pereš, kajti ako ravno so ti te novice neprijetne, so vendar le — resnične!

Marijino društvo v Polički vasi ima smolo. Predsednica in deklamatorica Mimika je pred kratkem zginila in nikdo ni vedel, kam je voda to raco zanesla. Morda tja, kjer je bolezen dobila, katero je nad 7 mesecev pretrpela. Mimika je pri zdravnikih zdravja iskala, ki so jo potrošili, da bo skoraj bolje. Ali postajalo je vedno huje in Mimika je tožila svojim prijateljem, da ji v trebuhu bula raste ter da mora k operaciji. In šla je k operaciji ter prišla zdrava nazaj; le tega ne vemo, kje je pustila tisto „bulo“. Ljudje so že preje bolezen spoznavali, ali Mimika je tajila in šla vsako nedeljo k spovedi. Mimika je najela tudi babico, ki je pridno okoli lagala, da je Mimiko vozovo oje udarilo. O ti presneto oje ti! Dekleta, pazite na oje, drugače se vam zgodi kakor se je Mimiki zgodilo! Sicer pa menimo, da druge race iz „Marijine družbe“ tudi niso dokaj boljše in ob priliki povemo par prijetnih zgodb.

Klerikalni sadovi. Na Vranskem je obstrelil tamojši jako pridni klepar C. svojo ženo. Obžalujemo to dejanje ali gotovo je, da zadene krivda edino ženo, ki zna prav klerikalno oči obračati in z jezikom zbadati. Kot mati 6 otrok in že „stara majka“ pričela je ta klerikalna druge moške „osrečevati“, familio svojega pridnega, delavnega in v obče spoštovanega moža pa je zaničevala. Tako se je v jezi zgodila nesreča. Upati je, da se bodo i njeni grehi pri sodbi upoštevali.

Velenjski kaplan „prečastiti“ Rabuza jo je 30. p. po noči popihal iz Skal na isti način kakor svoj čas iz Trbovelj. Zakaj?? Javnost ima pravico, da izve enkrat, kaj je stem nepridipravom v farški suknji. Mi smo Rabuzo označili takega kot je, povedali njegove grehe od pike do pike. Iz Trbovelj je moral ponoči izginiti, a mesto da bi se ga poslalo v kloster ali pa se dalo pod stalno kontrolo, premestilo ga je takoj v Skale, kjer je pričel iste lumparije uganjati. Ljudje so morali skrivati svoje otroke pred tem človečkom in so bili vedno v nevarnosti, da jih opsuje ta žegnani lažnik v kakšni farški cunj. Mi se čudimo, da cerkvena oblast trpi to nastopanje, ki gotovo ne koristi povzdigi vere. Radovedni smo, kam jo je maziljenec zdaj popihal. Kaplan Korošec je v zbornici zaradi tega človečeta interpeliral; kadar odgovori minister, povemo mi še vse druge storice o Jakcu!

Velenje. Popravek. Pobožni mož, ki smo ga omenili v zadnji številki, se piše Šaloven in ne Šalovec. Dostavimo še, da so slični na duhu Jernejevka, Breceka, Vrčakajnica itd. Ob priliki se pomenimo natančneje o njih!

Iz Radgone se preseli dosedanja garnizija (37. topn. polk) v Zagreb. Ker je pa Radgona veliko za vojaštvo prinesla, prideta kot nadomestek 2 eskadrona ulancev.

Boj z orožniki. V Slivnici pri Mariboru je nastal prepir. Naposled so hoteli orožniki mir napraviti. Fantje iz Račjega pa so se jim zoperstavili in jim hoteli vzeti puške, zakar so dobili 6 do 8 mesecev ječe.

Arretirali so orožniki v Št. Vidu pri Ptuju trgovca Peterlinca, ker je baje steparil s poštnimi knjižicami.

Ustrelil se je na mestnem vrhu v Ptuj nek vrtnar in to s tako zvanim „Wasserschussom“, ki mu je glavo popolnoma razmesaril. Vzrok: slabe razmere.

Umrla je v Ptuj posestnica gospa Frančiška Wibmer, roj. Wegschaidler; bila je vzorna gospodinja in pridna delavka. Čast njenemu spominu.

Detomorilka. V sv. Marku pri Ptuj je umorila kmetica Cvetko otroka, katerega je imela z nekim hlapcom. Cvetko je bila komaj eno leto omožena. Dan po tem činu je pridno krompir kopala. Ta se kažejo plodovi klerikalne vzgoje.

Obesila se je Polona Gorjak iz Tezna pri Mariboru vsled domačih prepir.

Vodo za vino je prodajal vinski trgovec

Vodušek iz Marij pri Mariboru in dobil zato — 6 mesecev zapora.

Povodenj. Močno deževje zadnjih tednov je napravilo še v zadnjih jesenskih dneh precej škodo. Drava, Sava, Savinja in vse manjše rečice na Kranjskem in Štajerskem so izstopile. Kmetje so imeli deloma še repo, korenje itd. zunaj.

Dezertiral je vojak Novačan iz Sadobrove pri Celju iz garnizijskega zapora v Solnogradu.

V Savinjo je skočil ekspedient južne železnice v Celju Karl Wilflinj; zmešalo se mu je.

Iz Koroškega.

Farški švindler okoli „Mira“ se še nadalje zaganja v naš list in napada našega urednika na podlagi lopovskih očitaj nekoga žida. Že to je zanimivo: za židom, za brezvercem in brezdomovincem caplja lažnjivi in predrzni švindler, katerega plačujejo prvaški popi za sramotno delo hujskanja in napadanja! Mi povemo temu švindlerju javno, da ga primemo kmalu za dolga njegova ušesa in noben far mu potem ne pomaga! Kakšni so uredniki farških listov na Slovenskem, to ve itak celi svet: poznamo take, ki žive z 2 ženskomak nakrat, take katere so vrgli iz zagrebških bordelov, take, ki so imeli predolge prste, — in ako bodo švindlerji okoli „Mira“, „Slovenca“ in drugih farških cunj nadaljevali svojo grdo osebno borbo, objavimo celo kroniko teh škandalov. Torej, mirno, mirno švindler!

„Mir“ se jezi, ali to nas ne boli. Nesramne popovski psovski teh hujskačev nas ne spravijo iz ravnotežja. Zlasti to jezi črnuhe okoli tega jetičnega lista, da smo jim očitali „puf“ ki ga delajo vsepovod. Pa ni pomagati! Mir je in ostane „spufan“ do skrajnosti, tako da ga celo njegovi kranjski klerikalni bratje tožijo. Torej, ljubi „Mir“, le meči okoli sebe s „šnopsarji“ in aličnimi „katoliškimi“ priimki. Zato ti ne gre nikdo več na lim, da bi ti kaj — posodil.

Hujskači v Grebinji so se hoteli po vzorcu kranjskih prvakov udomačiti. Pa ni šlo, kajti v celem trgu ne najdeš človeka, ki bi dovolil sobe za hujskajočo shode prvaških klerikalcev. „Mir“ se zdaj grozno jezi in bljuje ogenj in žveplo. Stvar pa je taka-le: V grebinskem trgu je vladal leta in leta mir med Nemci in Slovenci. Združeno so delali za povzdigo gospodarstva in vse je bilo zadovoljno. Potem pa so nastopili pod vodstvom prvaškega duhovna tisti hujskači, ki hočejo Koroško na stališče Kranjske pripraviti. In ako so pometali pametni možje te hujskače iz tega, storili so prav. Zdaj kriči „Mir“, naj ne gredo ljudje več v Grebinj. Ali vse to kričanje porodi le smeh, kajti tako daleč še nismo na Koroškem, da bi švindlerji in zbesneli popi komando vodili.

Železniška nesreča. V Rožu je skočil 24. p. m. tovorni vlak iz tira; k sreči ni nobeno življenje padlo.

Saški kralj Friderik je prišel v Trbiž in se udeležil tukajšnjih lovor; 13. t. se zopet odpelje.

Umor. V Zg. Beli je napadel hlapec Rindler 16letno italjanko Macelino Diacong; deklica se je branila; vsled tega jo je hlapec zabodel z nožem in jo teško ranil.

Moža zastupila je žena drvarja Nussbaumer v Möllbrückenu. Nevarna babnica je bila skrajno nemoralna.

Zbesneli vol je težko ranil hlapca Škarhada v Meiseldnigu.

Po svetu.

Kepenški „Hauptman“, o katerem smo poročali v zadnji številki, je zdaj vendar prijel. Ta slavni „hauptman“ je neki stari čevljar Vogt, ki je prebil že 27 let v ječi. Najlepše je, da sploh nikdar pri vojaki ni bil. Dobili so pri njemu še 2.000 markov. Na vsak način je mož pokazal, da se na Nemškem še veliko preveč klanjajo pred uniformo. Vsak lump je „gospod“, ako nosi uniformo.

Velika železniška nesreča se je zgodila v Konstantvilli (Amerika); 3 vozovi električne železnice so padli na mostu v reko. Doselej so dobili 87 mrličev, ali cela vrsta jih še leži v mokrem grobu.

228 čolnov potopljenih. Pri otoku Goto je presenetil velikanski vihar ribiče na korale. Od

266 bark se jih je rešilo le 38. Utonilo je 329 ribičev.

Književnost in umetnost.

„**Bauernbündler-Kalender**“ 1907. Kmetaka zveza nemških kmetov, ki je že veliko uspehov za povzdigo gmotnega položaja dosegla, dočim hujskajo pri nas klerikalci kmete raje v brezupno politiko, — je izdala zopet svoj nemški koledar. Koledar je jako lepo opremljen in obsega na 132 straneh raznovrstne članke z lepimi slikami. Iz vsebine omenimo članke: „Sosed, kako ravnaj s svojimi travniki?“ — „30 let železnice na paro.“ — „Svetovalec v obrtnih zadevah.“ — „Slike iz ruske revolucije.“ — „Vojska in alkohol.“ — „Letni pregled“ itd. Poleg tega obsega knjiga še veliko drugih koristnih in zabavnih člankov. Cena 90 vin. Kdor hoče nemški koledar, naj si tega naroči!

Gospodarske.

Domači zajec bi bil lahko lep dohodek naših kmetov. Na Francoskem se nahajajo cele občine, ki žive edino od reje domačih zajcev. V Parizu je cela vrsta kuhinj, v katerih dobi edino jedi iz mesa zajcev. V okolici Pariza so kmetaka posestva z 16 hektarji travnikov, na katerih se zredi do 20.000 zajcev. Neki kmet v Bretanji je propadel s svojim gospodarstvom; pozneje je izvedel, da dobi marsikateri kmet, ki se peča z rejo zajcev, do 50.000 frankov na leto; poprijel se je tega in v 5 letih je postal bogat. Zajklja vrže v letu 4—10 mladih, ki imajo v par mesecih zopet mlade, tako da znašajo potomci ene zajklje v enem letu do 3000! Zajci so s vsako hrano zadovoljni; vsi odpadki, kakor olupki krompirja, korenja, repe, kruhove skorje, neškodljivo listje, pojedjo. Glavna hrana pa jim je dobra mrva in detela ter suha trava; posebno jih redi kubano mleko in kruh, kuhani grah itd. Najmanjši kmet zredi lahko do 3000 zajcev in to bi mu prineslo 6000 K. Seveda bi moral vsakdo tvarino preučiti, predno se peča s to rejo.

Jeseni smemo saditi sadna drevesa samo na topli in rahli zemlji, da se ranjene koreninice še pred mrazom zabrazgotijo. Vse korenine pa morajo priti v ono lego, kot na prvem mestu ne smemo jih toraj usločiti in zaviti, a tudi debela ne kaže globlje z zemljo zakriti, ker se itak precej zasede. — Ko smo izkopanemu drevesu obrezali ranjene korenine, ga namočimo čez noč v vodo in drugi dan ga usadimo, tako, da pridejo obreze korenin na zemljo. — Za tem treba vsajeno drevo lepo zaliti in, če je na prostem, proti zverjadi dobro variti.

Po „**Bauernbündler**“.

Osemnesečni merjasec že lahko plodi in mnogokje ga tudi rabijo. Ker pa še ni dorastel mu treba tečne hrane; pri tem treba paziti, da ne pride vmes piča, ki tvori preveč tošče. — Zelenjad, runkel ali debelo semlet oves in fižol je najbolj pripraven. Izpričano je, da se pri starejših merjaseh v stopi stolčena rž zelo obnese. — Če pomislimo, kolike koristi je, merjasca dolgo ohraniti, ga bomo gotovo previdno krmili.

Po „**Bauernbündler**“.

Pri trčih si ni dobro nabaviti sadnih dreves, ker oni kupijo od drevesnic navadno same izvrtke. Ko so nakupili za mal denar veliko malovrednega blaga, pa tega prodajajo po vaseh na drobno. Nameri se včasih, da dobi kmet čisto drugo vrsto, če ne divjak, ali pa celo kako gozdno drevo. Toraj, paziti! Po „**Bauernbündler**“.

Kako ravnati s kravami ob molži? 1. Naj bode med molženjem v hlevu mir. Vsaka razburjenost namreč kravo napoti, da zadrži mleko. 2. Navada je, da se med molženjem kravam daje kakšen priboljšek v hrani (trava, repa, korenje, buče itd.) To pa ni vselej prav, dajati to ravno ob molži, kajti tudi kravice so muhаве in ako pozneje ni priboljška pri rokah, krave rade zadržujejo mleko. Bolje je dati to po molženju, kar zaleže živali še bolj. 3. Če odstavljamo tele od sesca, se navadno zgodi to tako, da prej kravi odvzamemo nekaj mleka, ostalo pa tele izsesa. Nekatera krava pa ga ne da, predno ne pride tele k nji. Takrat pa je treba molzti zajedno, ko sesa tele, recimo, če hočemo četrt, vzamemo eden sesec, ako polovico, pa dva. Na ta način krava nikoli ne bo